

да, як він упав, а з шиї потекла кров. Ох Боже! Дотепер мусіла сплисти з него ціла ріка крови. — Поріг уже певно у крови!

— Ні, ні, будьте спокійні! —

— Поможіть мені встати, прошу вас. Я мушу побачити татка, — мушу ще раз поцілувати, щоби простив мені!

Лікар глянув непевно на старого слугу; Шмідт глядів перелякано на дівчину.

— Вона не при умі, — пробубонів.

Аліса з великою мукою встала. Оба пани пішли з нею до сусідньої кімнати. Лікар попрощався. Тут покінчено поліційне слідство і трупа замордованого ювілера уложено на його лежанці.

Але непорядок, який був у кімнаті, дверцята розбитої каси і кроваві плями на землі вказували на драму, яка розігралася тут перед кількома годинами.

— Татку! Мій любий татку! заридала Аліса, упала на коліна біля постелі і сперла свою білу головку на скржавлене покривало.

По хвилі приступив до неї комісар.

— Панно Бельке, — чи можу просити —

Аліса здригнулася. — Що сталося? Що ви хочете від мене? Я не знаю нічого, нічогісінько!

Комісар глянув на неї з пожалуванем.

— Коли ви чуєтеся умучені, — я не буду обстоювати при своїм. Одначе у вашім власнім інтересі, в інтересі вашого замордованого батька я прошу вас відповісти мені на усякі питання.

Аліса встала. — Я, — даруйте мені, але мої гадки дуже розбиті. Ох, що за страшна ніч! Ох, Боже, Боже!